

Възлѣгнато на губери коринтски,
Лѣжатъ хетери въ нѣга упоени,
Въвъ бисерна накита и пурпуръ,
Съ полуприкрита благовонна грждъ;
Прѣплитатъ се отъ бронзени амфори
Езици пламъ, играятъ и тъмнѣятъ
По тѣхъ, въ вълшебство нѣкакво обзети...
Фригийско вино лѣй се изобилно
Въ кристални тѣ съсжди. Между тѣхъ
Рабитѣ черни въ сребърни блюда
Разнасятъ дароветѣ на Приапа;
А самъ Приапъ, съ усмивка благосклонна,
Отъ педестала мраморний изглежда,
Какъ редомъ съсъ хетеритѣ пирува
Отборний цвѣтъ отъ граждане атински.
На пиръ у Фрина—честь е за избрани!
И сбрани бѣха тука вси арфисти,
Посланници, софисти и архонти;
То бѣше пиръ на граций — непрѣкжно,
Като каскадъ, се мѣтаха слова,
Кръстосваха се остроути и мисли
И взорътъ взоръ пронизва въжделѣнно.

А лѣтна нощъ прѣзъ прозорцитѣ гледа
Въ чертога пиршествень и лѣе,
Съ омайната прохлада, ароматъ
Отъ миндали, оливи и неранзи,
И дѣха страсть и нѣга въвъ срѣдцата.